

Sygn. akt: III AUa 1056/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Chądzyńska

Sędziowie: SSA Iwona Szybka (spr.)

SSO del. Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2013 r. w Łodzi

sprawy **M. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o przeliczenie emerytury

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 15 maja 2012 r., sygn. akt: V U 61/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1056/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił ponownego przeliczenia emerytury M. W..

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 maja 2012r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie.

Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach:

M. W. urodziła się (...). Decyzją z dnia 17.11.2010r. ZUS ustalił M. W. kapitał początkowy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 72,06% i został obliczony z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie z 10 lat tj. 1980-1989. W dniu 13 stycznia 2011r. organ rentowy wydał decyzję, która przyznała wnioskodawczynie emeryturę w związku z osiągnięciem wieku. Do obliczenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ZUS przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat tj. 1987-1998. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 59,65%, a emerytura wyniosła kwotę 1227,62%. Do obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy przyjął kwotę zwaloryzowanej zaewidencjonowanej składki na koncie wnioskodawczynie, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz średnie dalsze trwanie życia.

Emerytura tak obliczona wyniosła kwotę 1337,00 zł. Emerytura obliczona na podstawie art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wyniosła kwotę 1276,84 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za bezzasadne.

Wskazał, że wnioskodawczyni nie odwołała się od decyzji z dnia 12.12.2011r. w sprawie odmowy przeliczenia kapitału początkowego, a zarzutu swoje koncentruje na kwestii ponownego obliczenia emerytury z uwzględnieniem najkorzystniejszych lat tj. 1980-1989. Okres ten został uwzględniony przy ustalaniu kapitału początkowego, więc żądanie jego przeliczenia nie mogło spowodować korzystniejszej wysokości kapitału początkowego. Okres ten został także uwzględniony przy obliczeniu wysokości emerytury, bo emerytura jest obliczona z kapitału początkowego. Zdaniem Sądu Okręgowego, skarżącej wypłacana jest emerytura, w wysokości wynikającej z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, bo jest to wariant najkorzystniejszy. Wnioskodawczyni nie może mieć obliczonej emerytury na podstawie art. 53 w/w ustawy i przy zastosowaniu wynagrodzeń z lat 1980-1989, bo lata te wykraczają poza dwudziestolecie liczone od roku 2009, bo wniosek o emeryturę został zgłoszony w 2010r.

Apelację od powyższego wyroku wniosła M. W. domagając się ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazała, że chce aby jej emerytura została obliczona z 10 lat tj. 1980-1989 i wskaźniku wysokości podstawy wymiaru 72,06%. Wskaźnik z 20 lat wyniósł 59,65% i jest mniej korzystny.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu albowiem Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie.

Jak wynika z akt sprawy M. W. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy od 12 stycznia 1999r. Wysokość renty obliczona była z wynagrodzeń z 9 lat tj. 1981-1989, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 72,93%. W dniu 3 listopada 2010r. M. W. złożyła do ZUS wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury. Jako osoba urodzona w (...) r. wysokość emerytury mogła mieć obliczoną w dwojaki sposób. Albo na podstawie art. 26 albo na podstawie art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Obliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 183 oznaczało obliczenie jej częściowo według reguł wynikających z art. 53, a częściowo według reguł wynikających z art. 26 w/w ustawy. Zastosowanie reguł wynikających z art. 53 oznaczało konieczność podporządkowania się warunkom z art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zatem emerytura wnioskodawczyni mogła być obliczona z 10 kolejnych lat wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym nastąpiło zgłoszenie wniosku o emeryturę, czyli z 10 lat wybranych z okresu od 1990-2009. (art. 15 ust. 1) albo z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia (art. 15 ust. 6). Cezura czasowa w zakresie wyboru 10 lat oznacza, że dziesięciolecie, którego uwzględnienia wnioskodawczyni żąda, nie może mieć zastosowania, bowiem nie mieści się w tym przedziale czasowym (1990-2009) i nie może być podstawą obliczenia wysokości emerytury. Materiał dowodowy sprawy wskazuje, że wysokość emerytury wnioskodawczyni mogła być obliczona tylko z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia i przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 59,65%.

Jak wynika z decyzji z dnia 13 stycznia 2011r. przyznającej wnioskodawczyni emeryturę, organ rentowy dokonał wyliczenia emerytury w dostępnych wariantach, czyli na podstawie art. 26 (czyli z ustalonego prawomocną decyzją z dnia 17.11.2010r. kapitału początkowego) oraz na podstawie art. 183 (jest to emerytura mieszana, czyli częściowo obliczona na podstawie art. 53, a częściowo na podstawie art. 26). W decyzji tej przedstawił sposób wyliczenia wysokości emerytury w każdym z tych wariantów oraz wysokość emerytury w każdym wariantcie. Z decyzji tej wynika jednoznacznie, że emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest najkorzystniejsza i taka jest wypłacana wnioskodawczyni.

Żądanie wnioskodawczyni aby emeryturę obliczyć z wynagrodzeń, które stanowiły podstawę wymiaru składek w latach 1980-1989 i przy wskaźniku 72,06 % nie może być uwzględnione. Wskazane przez wnioskodawczynię dziesięciolecie wykracza poza dwudziestolecie poprzedzające bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę (por. art. 15 ust. 1).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc apelację oddalił.